

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid sit Electio, & quomodo ab aliis modis providendi Ecclesiæ differat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

Indigne temere ab illis factam, & à superiore ob vitium personæ reprobatam, reputant c. gratum 2. b. t. (quia, qui concessa sibi potestate abutitur, meretur ea privari) ita ut ad eos, qui in postulationem indigni, aut revocationem postulationis reprobatam non consenserunt, sed expressè contradixerunt, licet numero pauciores sint; immo etiam si unus tantum innocens supersit (cum in uno collegii jura conserventur) pro hac vice devolvatur jus eligendi, aut postulandi, prout colligitur etiam ex c. bona 23. & ex c. cum Vintonensis 25. de electione.

§. VI.

De forma Postulationis, ejusque effectu.

QUAMVIS tutius sit, ut in postulatione solemnis forma Scrutini, & alia solemnitates ad electionem à jure requisitæ observentur, absolute tamen necessarium non est, eò ipso enim, quod per electionem ab electo admissam jus aliquod contra electores acquiratur, non autem per postulationem, consequenter major cautela necessaria est, in illa, quam in hac. Reprobrantur autem à jure expressè illæ formæ postulationis, quæ sub formis ambiguis fiunt v. g. *eligo postulando; vel postulo eligendo; vel eligo postulandum;* aut

postulo in eligendo; vel denique *eligo, & postulo prout melius de jure valere potest c. uni. h. t. in 6.* Cùm tales formæ incertitudinem, & obscuritatem contineant, & ex illis colligi clare non possit, utrum postulatio fiat, an *electio*, neque enim, qui *eligi* debet, postulari potest, aut qui postulari debet, *eligi* potest nisi probabile dubium sit de Canonico impedimentoo, quo in casu, sub ea formæ *eligo & postulo, prout melius de jure valere potest:* postulatio fieri potest, prout ex relato c. uni. habetur, ita tamen, ut taliter electus & postulatus determinare debeat, utrum electionis, an postulationis viam prosequi velit, & non possit ab una ad alteram variare, cum præjudicio tertii juxta regul. 21. in 6. Effectus autem postulationis solemnis præcipuus est, quod postquam ea à superiore admissa fuit, vim habeat electionis confirmatione, ita ut postulatus admissus jus omne consequatur, perinde ac si esset electus, confirmatus, & alia confirmatione non indigeat, ut licite, & validè administraret. Simplicis verò postulationis, sive non solemnis, ille effectus est, ut obtentà licentiâ superioris eligi ille possit, vel electus confirmari, si ante obtentam licentiam postulatus fuit, quod fieri posse concedunt communiter.

TITULUS VI.

DE ELECTIONE ET ELECTI POTESTATE.

SECTIO I.

De Electione in genere, & Electoribus.

§. I.
Quid sit *Electio*, & quomodo ab aliis modis providendi Ecclesia differat?

G 3

Electio

Electio subinde in latiore sensu, subintendit in strictiore, etiam in jure accipitur: strictè & propriè dicta rectè describitur, quod sit *Persona idonea* (nullo Canonico impedimento impedita) ad Ecclesiā vacantiā, seu viduatiā (sponso tecili suo carentis), qualiter sponso suo carere dicuntur Ecclesiā Cathedrales mortuo Episcopo, aut alia etiam regulares Ecclesiā suo Prælato destitutā) prælatoralem dignitatem, seu pralaturam, per eos, quibus ius eligendi competit, *Canonica* (à sacris Canonibus approbata) *vocatio*. Differt autem hæc electio strictè dicta à collatione libera, quod per hanc acceptatam ius in re, seu quasi Dominium in beneficio acquiritur, per Electionem vero acceptatam, ius ad rem tantum, & hinc tantum vocatio ad beneficium dicitur: & ante confirmationem electi hoc mortuo v. g. vel renuntiante electioni, quod liberè potest facere ante confirmationem electus, etiam sine consensu superioris, prælatura talis vacare dicitur, non per mortem hujus modi electi ante confirmationem mortui, vel renuntiantis, sed per mortem prioris &c. à presentatione vero differre dicitur, quia plus juris conferit Electio, quam præsentatio; facta enim electione, & illâ publicata, illud saltem ius conferitur electo, ut ante illius etiam admissionem variate non possint Electores, sed electi consensu exigere debeat; in presentatione vero variate potest Patronus (saltem si Laicus sit) neque consentium præsentati requirere. A nominatione denique differt, si tamen hæc à presentatione differat, quod per nominationem nihil prouersus juris acquiratur nominatus, neque unus tantum,

sed plures simul nominari possunt, ex quibus uni deinde Episcopus v. g. beneficium conseruat vel præsentans unum aliquem præsenteret.

§. II.

De illis, qui potestatem eligendi habent.

EX SS. Canonibus fatis patet, magnam olim diversitatem fuisse servatam in Episcoporum v. g. electione: aliqui enim in primitiva Ecclesia ab ipsis Apostolis Ecclesiistarum Episcopi constituti fuerunt; postea diversis petitionis, especially Pontificum privilegio concessum fuit, jus providendi Ecclesiæ viduatae, ita ut nonnunquam ius eligendi fuerit penes Clerum tantum illius Diæcesis, cui dari Episcopus debebat; nonnunquam penes Clerum, & populum, ut hi saltē in electum à Clero consentire deberent, vel nomine plures, ex quibus Clerus aliquem eligeret; nonnunquam etiam Principibus Laicis jus nominandi aut præsentandi Episcopum concessum fuerit, prout hodie adhuc habent ad certos Episcopatus Reges aliqui &c. Ita ut Sacri Canones, si diverso modo loquuntur, de diversis temporibus, aut privilegiis intelligendi sint. De jure tamen communī & ordinario, electionem Prælati Ecclesiastici, tam sacerdotalis quam regularis, ad Capitulum Ecclesiæ, cui providere debet, spectare, ex. i. b. t. patet, meritò enim his conceditur ius eligendi sibi capitis, & sua Ecclesiæ de sponso providendi, qui majorem sua Ecclesiæ notitiam habere censemur, ac talis capituli membralia habentur; non quidem quasi propriâ auctoritate Prælatorum constituant,